

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 3096/05
22.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Zvezdane Lutovac, Nikole Stanojević, Mihaila Rulića i Predraga Trifunovića, članova veća, u parnici tužilaca - protivtuženih AA i BB, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženog - protivtužioca VV, čiji je punomoćnik BA, radi duga po tužbi i utvrđenja po protivtužbi, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Šapcu Gž. 434/03 od 17.12.2004. godine, u sednici održanoj 22.02.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao NEOSNOVANA revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Šapcu Gž.434/03 od 17.12.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Loznici P.2911/01 od 13.11.2002. godine stavom prvim izreke usvojen je tužbeni zahtev tužilaca a tuženi obavezan da im isplati po osnovu duga zbog ne izvršene ugovorne obaveze u pogledu predaje u svojinu i državinu nepokretnosti - vikend kuće, na kat. parceli br. aa u KO GG, 20.000,00 DM u dinarskoj protivvrednosti obračunatoj po najpovoljnijem kursu po kome banka u mestu plaćanja na dan isplate otkupljuje efektivnu stranu valutu sa domicilnom kamatom na ovaj iznos počev od 31.12.1998. godine do konačne isplate. Stavom drugim izreke odbačen je protivtužbeni zahtev tuženog - protivtužioca kojim je tražio da se utvrdi da nema ugovora između tužilaca i tuženog kao vlasnika i osnivača bivše samostalne agencije za promet nekretnina i automobila "DD" u ĐĐ o plaćanju ugovorne kazne za slučaj neispunjenja obaveze iz ugovora o agencijskoj prodaji broj 15/97 od 6.5.1997. godine i ugovora o agencijskoj prodaji 23/97 od 21.8.1997. godine sa aneksom ugovora o agencijskoj prodaji br. 15-23/97 od 23.8.1997. godine, kao i iz bilo kog drugog ugovora u jednom ukupnom iznosu od 20.000,00 DM, sa rokom dospeća 31.12.1998.godine, i zahtev da se utvrdi da je bez pravnog dejstva ugovor o prodaji nepokretnosti kat.parc. br. vv (ranije aa) potez zvani mesto EE sa svim izgrađenim objektima - vikend kućom i pomoćnom zgradom ukupne površine 0,05,33 ha, u KO GG zaključen između tužilaca - protivtuženih kao kupaca sa jedne strane i tuženog - protivtužioca vlasnika i osnivača bivše samostalne agencije "DD"- kao prodavca sa druge strane, u svoje ime a za račun maloletnog MM za cenu od 20.000,00 DM.

Stavom trećim izreke obavezan je tuženi protivtužilac da tužiocima na ime troškova parničnog postupka plati 95.250,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Šapcu Gž.434/03 od 17.12.2004. godine, stavom prvim izreke odbijena je kao neosnovana žalba tuženog - protiv tužioca a presuda Opštinskog suda u Loznici P.2911/01 od 13.11.2002. godine , u stavu prvom potvrđena. Stavom drugim izreke, ista presuda u stavu drugom i trećem izreke je ukinuta , a u tom delu predmet je vraćen prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Protiv pravnosnažne drugostepene presude, tuženi-protivtužilac je izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pravilnost pobijane presude, u smislu člana 386. ZPP ("Službeni list SRJ" br. 15/98 i 3/02), koji se primenjuje na osnovu člana 491.stav 1. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS" br. 125/04), Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP-a, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti. Nije učinjena ni bitna povreda iz tačke 14. citiranog stava na čije postojanje tuženi revizijom ukazuje, jer nižestepene presude sadrže jasne i potpune razloge o odlučnim činjenicama koji nisu protivurečni zapisnicima o datim iskazima u postupku i pribavljenim ispravama. U pobijanoj presudi ocenjeni su žalbeni navodi od odlučnog značaja, pa nije učinjena ni bitna povreda iz člana 375. ZPP-a.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tuženi - protivtužilac je sa tužiocima - protivtuženim zaključio ugovor o prodaji broj 1/99-6-06 dana 1.12.1999.godine, koji nije overen kod suda, a iz koga proizlazi da je tuženi kao komisionar, tužiocima prodao kat. parcelu br. vv KO GG u površini od 0.05.33 ha, sa vikend kućom i pomoćnom zgradom, a da je kupoprodajna cena ove nepokretnosti 20.000,00 DEM, koju su kupci isplatili komisionaru kompenzacionom prodajom svojih nepokretnosti. Tuženi nije preneo svojinu na ovim nepokretnostima na kupce, niti je to mogao da učini, pošto ni sam nije stekao svojinu jer je ugovor između njega i prethodnih vlasnika raskinut. Prethodni vlasnik MM je pravnosnažnom presudom Opštinskog suda u Loznici P.602/02 od 10.5.2002. godine obavezan da ovde tuženom - protivtužiocu isplati 505 000 00 dinara na ime povraćaja cene ove

godine, obavezan da ovaj tuženi protivtužilac isplati 200.000,00 dinara na ime povraćaja cene ove nepokretnosti. Kako je od početka bila neizvesna mogućnost prenosa svojine na kupce - tužioce - protivtužene, tuženi-protivtužilac se davanjem pismene izjave (pred svedocima) od 3.6.1998. godine, obavezao da im preda u državinu i svojinu predmetnu nepokretnost najdalje do 31.12.1998. godine, a ako to ne učini, da im u istom roku isplati njihovu novčanu protivvrednost. Ništa od toga tuženi protivtužilac nije učinio.

Na ovako utvrđeno činjenično stanje, pravilno su nižestepeni sudovi zaključili da je tuženi - protivtužilac u obavezi da tužiocima - protivtuženim isplati iznos od 20.000,00 DEM, u dinarskoj protivvrednosti, sa pripadajućom kamatom; obzirom da im u roku kojeg se sam prihvatio, nije predao predmetnu nepokretnost u svojinu i državinu.

Kako tuženi ni do danas nije izvršio svoju obavezu, on je shodno načelima savesnosti i poštenja, jednake vrednosti davanja i dužnosti ispunjenja obaveza u smislu članova 12, 15. i 17. Zakona o obligacionim odnosima; dužan da izvrši obavezu koje se prihvatio davanjem pismene izjave (pred svedocima) kako je to pravilno zaključeno nižestepenim presudama.

Netačan je navod revizije tuženog da su sudovi pogrešno cenili pravnu prirodu pismene izjave tretirajući je kao poravnanje. Naime, tuženi je davanjem pismene izjave (pred svedocima), na jasan i nesumnjiv način izrazio svoju nameru da u slučaju nemogućnosti izvršenja postojeće obligacije (predaje u državinu i svojinu predmetne nepokretnosti) istu zameni drugom - isplatom njene protivvrednosti. Stoga ta njegova izjava volje u stvari predstavlja kauzalnu pravnu radnju jedne strane obligacionog odnosa. Pri tom, on ni u jednom momentu ne osporava sadržinu date izjave, ni činjenicu da svoj deo obaveze nije izvršio; pa je shodno odredbi člana 17. u vezi člana 10. Zakona o obligacionim odnosima, dužan da svoj deo obaveze izvrši.

Na osnovu člana 393. ranije važećeg ZPP-a, u vezi sa članom 491. važećeg ZPP-a, odlučeno je kao u izreci presude.

Predsednik veća-sudija,

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz